

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECȚIA I-a CIVILĂ-

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1592/2018

DOSAR NR. 2277/97/2018

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 2 OCTOMBRIE 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:	Filimon Cornelia	- judecător
	Mureșan Lavinia Cristina	- asistent judiciar
	Monea Dorotheea Andreea	- asistent judiciar
	Corcheș Alexandra Violeta	- grefier

Pe rol fiind soluționarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta UNGUR ONORICA, în contradictoriu cu pârâțul COLEGIUL NAȚIONAL „IANCU DE HUNEDOARA”, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și al membrului de sindicat, lipsă fiind reclamanta și pârâțul.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat instanței obiectul litigiului, stadiul procesual și că procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, depune la dosar delegație de reprezentare, arată că nu are alte cereri de formulat și solicită judecarea cauzei pe fond.

Instanța constată că nu mai sunt alte cereri de soluționat și probe de administrat, constată cercetarea judecătorească încheiată și acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris. Fără cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 18.05.2018 sub nr. 2277/97/2018 Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul UNGUR ONORICA, a chemat în judecată pe pârâțul COLEGIUL NAȚIONAL „IANCU DE HUNEDOARA”, solicitând obligarea acestuia la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, pe o perioadă începând cu data de 06.04.2017 și până la data de 30.01.2018, sume care urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, în esență, a arătat că prin sentința civilă nr. 765/2017 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3835/97/2016 a fost admisă acțiunea formulată și a fost obligată unitatea de învățământ la calculul și la plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 09.08.2013 și până la data pronunțării sentinței; că s-a constatat astfel că reclamantul trebuia să beneficieze măcar de o sumă compensatorie tranzitorie care să acopere diferența dintre drepturile salariale avute în luna decembrie

2009 și cele determinate de legislația anuală de salarizare, respectiv sporul pentru condiții nocive și penibile; că drepturile câștigate în instanță nu au fost acordate nici ulterior pronunțării hotărârii instanței și până la data de 30.10.2018, data intrării în vigoare a HG nr. 34/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare „învățământ”.

A mai arătat că sistemul de salarizare pentru personalul nedidactic din învățământ din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016 s-a menținut și în perioada august 2016 – ianuarie 2018; că legile succesive de salarizare din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016, începând cu Legea nr. 330/2009 au instituit principiul menținerii în plată a drepturilor avute la sfârșitul lunii decembrie 2009.

De asemenea, reclamantul a susținut că în materia salarizării personalului din sectorul bugetar sunt aplicabile prevederile OUG nr. 17/2017 privind unele măsuri în domeniul învățământului, ulterior fiind adoptată Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, fiind aplicabile în cauză dispozițiile art. 23, art. 38 și art. 39; că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, în aplicarea cărora au fost adoptate și hotărâri ale comisiei paritare de la nivelul inspectoratului școlar, între aceste drepturi regăsindu-se și sporul pentru condiții nocive și penibile în cuantum de 15% din salariul de bază pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, prestează activitate în condiții grele, nocive și penibile. A mai susținut că legile succesive de salarizare din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016, începând cu Legea-cadru nr. 330/2009 au instituit principiul menținerii în plată a drepturilor avute la sfârșitul lunii decembrie 2009, că față de faptul că personalul din învățământ a beneficiat până la data de 31 decembrie 2009 de plata sporului pentru condiții de muncă, este evident că începând cu data de 1 ianuarie 2010 membrii de sindicat trebuiau să beneficieze de plăți compensatorii care să conducă la o valoare egală cu suma avută la data de 31 decembrie 2009 și că din succesiunea actelor normative privitoare la salarizarea personalului din învățământul preuniversitar rezultă faptul că în intervalul 1 ianuarie 2010 și până la data de 30.01.2018 nu s-a adoptat vreun regulament care să prevadă locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia.

Totodată, reclamantul a arătat că în susținerea acțiunii sunt relevante și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr. 11/2012, în sensul că art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009 reprezintă o normă de protecție, intenția legiuitorului fiind de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, deci inclusiv menținerea sporurilor, între care și cel pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Concluzionează în sensul că salariul de bază pentru perioada august 2016 – ianuarie 2018 nu poate fi mai mic decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016, față de faptul că membrul de sindicat își desfășoară activitatea în aceleași condiții și trebuie să beneficieze de acordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții nocive și penibile.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art. 194 C.pr.civ., art. 268 alin. 1 lit. c) C.muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea nr. 62/2011, OUG nr. 17/2017, Legea-cadru nr. 153/2017 și HG nr. 34/2018.

Acțiunea este *scutită de la plata taxei de timbru* conform art. 270 din Codul muncii.

Pârâatul legal citat, *nu a formulat întâmpinare și nu a propus probe în cauză*.

În probațiune, au fost anexate: împuternicire, adeverința emisă de unitatea de învățământ, sentința civilă incidentă și practică judiciară.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din adeverința nr. 907/12.03.2018 (f. 6) emisă de unitatea școlară pârâtă rezultă că reclamantul, încadrat pe postul de îngrijitor, a beneficiat de plata sporului de 15% din salariul de bază pentru activitatea prestată în condiții grele, nocive și penibile până la data de 31.12.2009. Ulterior acestei date nu a mai beneficiat nici de plata sporului, nici de plata unor sume compensatorii reprezentând echivalentul acestui spor, deși și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții de muncă.

Prin sentința civilă nr. 765/2017 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3935/97/2016 a fost obligată unitatea de învățământ la plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului

pentru condiții nocive și penibile în procent de 15% din salariul de bază începând cu data de 09.08.2013 și până la data pronunțării sentinței, actualizată cu rata inflației până la plata efectivă (f. 7-10).

În considerentele sentinței sus menționată, în esență, s-a reținut că acordarea inițială a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare s-a realizat în temeiul dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 8 lit. c) din H.G. nr.281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, potrivit căroră, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, poate fi acordat pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; că din interpretarea dispozițiilor Legii - cadru nr. 330/2009 rezultă fără echivoc intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, stabilind în esență că salariații din sistemul public au dreptul de a avea în luna ianuarie 2010, un salariu egal cu salariul de bază de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, la care se adaugă atât sporurile cu caracter permanent care sunt incluse în salariul de bază potrivit noului sistem de salarizare, cât și sporurile cu caracter permanent acordate efectiv în luna decembrie 2009 dar care nu se mai regăsesc, iar potrivit art. 30 alin. 5 din lege, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art. 6, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora; că aceste norme au fost menținut în cuprinsul fiecărei legi de salarizare emise ulterior.

Reținând dispozițiile legale succesive care au reglementat drepturile acordate personalului din sectorul bugetar, precum și faptul că pasivitatea ordonatorului principal de credite de a emite și supune spre avizare un regulament privind acordarea unor sporuri prevăzute de lege (obligație legală imperativă stabilită în sarcina acestuia), nu poate lipsi de substanță un drept material născut prin efectul legii, atâta timp cât temeiurile ce au stat la baza acordării inițiale a sporului nu s-au modificat, iar reglementarea acestui spor nu a fost suprimată, dimpotrivă, s-a menținut, având în vedere și faptul că neacordarea drepturilor salariale rezultând din sporul pentru condiții de muncă putea afecta doar salariații care nu mai îndeplineau condițiile inițiale de acordare, a apreciat că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului, astfel că a admis cererea acestuia și, așa cum s-a menționat mai sus, a obligat unitatea de învățământ la calculul și plata sumelor compensatorii constând în echivalentul sporului pentru condiții nocive și periculoase pretinse, începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la data pronunțării sentinței.

Ulterior, prin OUG nr. 17/2017 privind unele măsuri în domeniul învățământului, s-au modificat, începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2017, salariile de bază de care beneficiază personalul nedidactic din unitățile de învățământ, articolul 2 al acestui act normativ dispunând: „În situația în care salariul de bază stabilit potrivit art. 1 este mai mic sau egal cu salariul de bază aflat în plată, se păstrează acesta din urmă, în măsura în care personalul își păstrează aceeași funcție, nivel de studii și graduație, după caz.”

Conform art. 23 din Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”, iar potrivit art. 38 alin. (1), (2) lit. a) și art. (3) lit. a) din același act normativ: „(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. (2) Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice,

în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)
(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) quantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și quantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

La data de 30.01.2018 a intrat în vigoare HG nr. 34/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții: bugetare „Învățământ”, act normativ prin care sporurile pentru condițiile de muncă aferente celor solicitate de către reclamant sunt reglementate.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, instanța constată că drepturile reclamantului, astfel cum au fost acordate prin sentința civilă menționată mai sus subzistă, iar pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului, acesta fiind îndreptățit să solicite în continuare aceste drepturi, până la data de 30.01.2018, când a intrat în vigoare H.G. nr. 34/2018.

Față de considerentele de fapt și de drept enumerate, acțiunea reclamantului va fi admisă cu consecința obligării pârâtului la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții de muncă, în quantum de 15 % din salariul de bază, începând cu data de 06.04.2017 și până la data de 30.01.2018.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 166 alin. 4 C.muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **UNGUR ONORICA**, în contradicție cu pârâtul **COLEGIUL NAȚIONAL „IANCU DE HUNEDOARA”**, cu sediul în localitatea Hunedoara, str. Victoriei, nr. 12, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în quantum de 15 % din salariul de bază, începând cu data de 6.04.2017 și până la data de 30.01.2018, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2018.

**PREȘEDINTE,
FILIMON CORNELIA**

**ASISTENT JUDICIAR,
MUREȘAN LAVINIA CRISTINA**

**ASISTENT JUDICIAR,
MONEA DOROTHEEA ANDREEA**

**GREFIER,
CORCHEȘ ALEXANDRA VIOLETA**

